

Helaas nog even zonder bijbehorende plaatjes. Die komen deze week.

Vanwege het voor mij vrouw-onvriendelijke karakter van deze lezing heb ik de tekst van Osho anders benaderd. Het tweede gedeelte gaat nu vooraf aan het eerste. De tekst van het Thomas Evangelie is ongewijzigd.

Puja

H e t M o s t e r d z a a d

O s h o

Over de mysticus Jezus volgens het Thomas Evangelie

De achttiende uitspraak

[Tweede gedeelte](#)

Simon Petrus zei tot hen:

*“Laat Maria ons verlaten,
want vrouwen zijn dit leven niet waardig.”*

Jezus zei:

*“Zie, ik zal haar leiden,
zodat ik haar mannelijk maak,
zodat ook zij een levende geest wordt
die op jullie mannen lijkt.
Want iedere vrouw die zichzelf mannelijk maakt
zal het koninkrijk binnengaan.”*

Dit is een deel van de lering van Jezus, het andere deel is niet opgetekend. De reden is misschien dat er geen vrouw was die het op kon tekenen – ook dit werd opgetekend door een man. Maar ik weet dat er nog een deel is en ik moet het jullie vertellen opdat het wordt opgetekend.

Een mannelijk denken is de *helft*, en de helft kan het *geheel niet* kennen. Een vrouwelijk denken is ook de helft, en de helft kan nooit het geheel kennen. Beiden moeten ze uit hun statische positie komen, vloeiend worden, met elkaar versmelten, asexueel worden.

Op het ultieme hoogtepunt, in het crescendo van het geestelijke bestaan, wordt de man evenzeer vrouwelijk als de vrouw mannelijk wordt. Het is geen eenrichtingsverkeer, dat kan niet, want jullie zijn allebei uitersten, tegenpolen. Als de vrouw als een man wordt, wat zal er dan van de man worden? Hij wordt als een vrouw, dan verdwijnt de tegenstelling.

Een vrouw zal haar onbewuste moeten transformeren in een bewuste, haar irrationaliteit in redelijkheid, haar geloof in onderzoek, haar wachten in beweging. En een man zal precies het omgekeerde moeten doen: hij zal van zijn beweging rust moeten maken, van zijn rusteloosheid kalmte, stilte, van zijn twijfel

vertrouwen, en hij zal zijn rede moeten laten opgaan in het irrationele. Dan wordt er een bovenrationeel wezen geboren. Van beide kanten moeten ze in beweging komen: de man van zijn mannelijkheid, de vrouw van haar vrouwelijkheid.

Jezus moet ook het andere deel hebben verteld. Het is niet opgetekend, want als we een verslag maken, stemmen we het altijd af op onszelf. Ik zeg zoveel tegen jullie, je denken registreert het voortdurend, maar je registreert alleen wat je uitkomt. Je laat een heleboel weg, en je beseft niet eens dat je het weglaat.

En in die tijd was het een veel groter probleem, want Jezus ging door met praten, de discipelen luisterden en zijn uitspraken werden niet direct opgetekend. Soms gingen er jaren overheen, soms gingen er honderden jaren overheen, en de uitspraak ging van mond tot mond en daarna werd deze opgetekend. Ze moet dan wel volledig veranderd zijn.

Het gaat iemand als Jezus niet om mannelijk of vrouwelijk, het gaat erom één geheel te worden. Men moet zijn deel laten voor wat het is en het geheel bereiken. Denk dus niet dat je een streepje voor hebt omdat je een man bent, dat je al genoeg gedaan hebt alleen maar door een man te zijn. Nee, jij moet ook vrouwelijk worden, net als een vrouw mannelijk moet worden.

Daarom wil ik jullie zeggen dat ik de mannen zo zal leiden dat ze vrouwelijk worden en dat ik de vrouwen zo zal leiden dat ze mannelijk worden, zodat beiden zich oplossen, zodat de transcendentie wordt bereikt en de seks verdwijnt, want seks bestaat op de scheidslijn. Beseft je wat het woord seks betekent? De oorspronkelijke Latijnse stam betekent scheiding, scheiden. Als je het goddelijke bereikt zul je noch man noch vrouw zijn. Zolang je een man bent, ben je nog verdeeld – hoe kun je dan het geheel bereiken? Maak deze uitspraak dus niet tot een mannelijke egotrip, want dat is hij niet. Dat hebben ze *in de kerk* gedaan.

Simon Petrus zei tot hen:

*“Laat Maria ons verlaten,
want vrouwen zijn dit leven niet waardig.”*

Hier spreekt het denken van Simon Petrus, niet dat van Jezus. En dat kan ook niet anders: het denken van een discipel, hij is nog niet verlicht, hij kan het ondeelbare niet zien, hij kan alleen zien wat overeenstemt met zijn denken. Een discipel is half blind. Hij begint te zien, maar ziet nog niet volledig. Dit is Simon Petrus, zijn denken. En als Jezus er niet meer is, zal Simon Petrus belangrijker worden dan Jezus, want de mensen zullen Simon Petrus beter kunnen begrijpen – hij behoort tot dezelfde wereld.

Petrus stichtte de kerk, hij werd de rots – het woord Petrus betekent rots. En de hele kerk houdt stand, hij bleek werkelijk een heel stevige rots! Niemand is ooit zo'n stevige rots gebleken. Geen discipel van Boeddha of van Mahavir is zo'n stevige rots gebleken als Petrus, want de katholieke kerk is de machtigste kerk die er ooit op aarde heeft bestaan. Maar dat maakt haar des te gevaarlijker: de macht in de verkeerde handen. En als een meester er niet meer is, worden de leerlingen de meesters, zij gaan dingen beslissen. En natuurlijk kan hun houding op vooroordeel berusten, op een half begrepen waarheid, een halfbakken waarheid. En bedenk wel dat een leugen beter is dan een halve waarheid, want de leugen kan elk moment aan het licht komen, maar een halve waarheid kun je niet aan het licht brengen.

Een leugen wordt vroeg of laat onderuitgehaald, want je kunt mensen niet voor altijd en eeuwig misleiden. maar een halve waarheid is heel gevaarlijk; je kunt haar niet aan het licht brengen omdat ze een element van waarheid in zich heeft. En deze uitspraak is een halve waarheid; hij bevat een van de elementen: dat het vrouwelijke mannelijk moet worden. maar dat is een halve waarheid en als je er de hele waarheid van maakt is ze heel gevaarlijk. Het andere deel moet eraan worden toegevoegd. Ik zou de andere helft eraan willen toevoegen: iedere man moet als een vrouw worden, want hij moet ook leren wachten, hij moet ook ontvankelijk leren zijn, hij moet leren niet-agressief, passief te zijn, hij moet mededogen leren, liefde, dienstbetoon – al die eigenschappen van het vrouwelijke denken. Alleen dan, als je *heel* bent, noch mannelijk noch vrouwelijk, zul je in staat zijn het koninkrijk binnen te gaan. Dan ben je zelf God, en God is noch mannelijk noch vrouwelijk. Hij is beide of geen van beide.

Iedereen is *in gelijke mate* in staat het goddelijke te betreden. *Iedereen*, zeg ik, is er evenzeer toe in staat. Maar er zijn dwazen die altijd hun negatieve eigenschappen zullen gebruiken en dan kunnen ze er niet binnengaan. En er zijn wijze mensen die hun positieve eigenschappen gebruiken, zij kunnen er binnengaan. Een voorbeeld. Het vrouwelijke denken heeft beide kanten, de negatieve en de positieve kant. De positieve kant is liefde, de negatieve jaloezie. De positieve kant is delen, de negatieve bezitsdrang. De positieve kant

is wachten, de negatieve lethargie, want wachten kan wachten lijken zonder het te zijn, het kan alleen maar lethargie zijn. En hetzelfde is het geval met het mannelijke denken: het mannelijke denken heeft de positieve eigenschap dat het onderzoekt, op zoek gaat, en de negatieve eigenschap dat het altijd twijfelt. Kun je een onderzoeker zijn zonder te twijfelen? Dan heb je het positieve gekozen. Maar je kunt ook eeuwig twijfelen zonder dat je onderzoekt, je zit alleen maar te twijfelen.

Een man heeft de positieve eigenschap dat hij op zoek is naar rust, en de negatieve dat hij rusteloos is. Maar dat hij rusteloos is is nog geen reden om zich ermee te vereenzelvigen. Je kunt je rusteloosheid als springplank gebruiken om een kalme gemoedsrust te bereiken. Je hebt de energie, de drang om iets te doen – je kunt die drang gebruiken om een ‘niet-doener’ te worden, je kunt die drang gebruiken om te mediteren. Het negatieve moet in dienst gesteld worden van het positieve en iedereen heeft beide. Overal waar een positieve kant bestaat, staat er een negatieve tegenover. Als je teveel aandacht besteedt aan het negatieve zul je falen. Als je aandacht aan het positieve besteedt zul je er komen.

En zowel de man als de vrouw moet dat doen. Dan ontstaat het mooiste verschijnsel ter wereld. Dat verschijnsel is *een ondeelbaar mens*, een eenheid, een innerlijke kosmos; een symfonie waarvan alle tonen elkaar helpen, niet alleen maar lawaai, maar ze geven het geheel ritme en kleur. Ze vormen het geheel, ze zijn geen fragmenten meer, ze zijn een eenheid gaan vormen. Dat noemt Gurdjieff innerlijke kristallisatie. Hindoes noemen ‘t het bereiken van het zelf en Jezus noemt het het binnengaan in het koninkrijk van God.

Simon Petrus zei tot hen:

*“Laat Maria ons verlaten,
want vrouwen zijn dit leven niet waardig.”*

Jezus zei:

*“Zie, ik zal haar leiden,
zodat ik haar mannelijk maak,
zodat ook zij een levende geest wordt
die op jullie mannen lijkt.
Want iedere vrouw die zichzelf mannelijk maakt
zal het koninkrijk binnegaan.”*

Vandaag varen we op woelige baren..... Maar je moet veel dingen begrijpen – en zorg dat je niet van tevoren al stelling genomen hebt, want een vooroordeel maakt het bijna onmogelijk het te begrijpen. Allereerst dit: man en vrouw *verschillen* wezenlijk van elkaar; ze verschillen niet alleen, ze zijn *tegenpolen*. Vandaar de aantrekkingskracht. Ze zijn verschillend, maar ze zijn niet ongelijkwaardig: ze zijn *gelijkwaardig*. Twee tegenpolen zijn altijd gelijkwaardig, want anders kunnen ze niet elkaars tegenovergestelde zijn. Het tweede punt dat je moet begrijpen is dat het lichaam van een vrouw voor een heel ander doel bestemd is. Biologisch, fysiologisch en chemisch heeft het een andere functie dan een mannenlichaam. De vrouw heeft een *baarmoeder*. En die baarmoeder is enorm belangrijk – niets is belangrijker dan de baarmoeder, want er moet een heel leven uit voortkomen. Ze is de poort tot deze wereld. En vanwege de baarmoeder moet de vrouw *ontvankelijk* zijn, ze kan *niet agressief* zijn. Een baarmoeder moet ontvangen, ze moet een opening zijn, ze moet het onbekende uitnodigen. De baarmoeder moet gastvrouw zijn, de man is de gast.

Omdat de baarmoeder centraal staat in het vrouwenlichaam, heeft de vrouw een heel andere psychologie; ze is niet-agressief, niet-onderzoekend, niet-vragend, niet-twijfelend, omdat al die dingen deel uitmaken van agressie. De man twijfelt, onderzoekt, gaat op zoek; zij wacht af, de man zal haar zoeken. Ze zal niet het initiatief nemen, ze wacht gewoon af – en ze kan eindeloos *wachten*.

Je moet dit wachten in gedachten houden, want het maakt veel verschil. Als een vrouw de wereld der religie betreedt moet ze een heel andere weg volgen dan een man. Een man is *agressief*, onderzoekt, gaat ver weg om te zoeken, probeert alles te veroveren. Hij moet wel, want hij bestaat rondom een agressief zaad. Zijn hele lichaam bestaat rondom een seksualiteit die moet zoeken, penetreren.

Alle *wapens* die de man tot nu toe heeft vervaardigd – zelfs de bom, de kernbom – zijn niets anders dan *projecties* van het mannelijk geslachtsorgaan, projecties van de *penis*. Zelfs naar de maan willen... een vrouw lacht erom en vindt het dwaasheid: ‘Waarom zou je erheen gaan?’ Maar voor een man is het de moeite waard om zijn leven ervoor te riskeren.

Hoe verder het doel is, hoe meer het hem aanlokt. De man gaat naar de Mount Everest, hij gaat naar de maan, hij gaat nog verder; je kunt hem niet tegenhouden. Wat bekend is verliest zijn waarde, dat is niet interessant meer. Hij moet doordringen in diepere mysteries, alsof de hele natuur een vrouw is – de man moet erin doordringen en haar leren kennen.

De man heeft *de wetenschap* geschapen; vrouwen kunnen niet wetenschappelijk zijn, omdat het hun ontbreekt aan de nodige agressie. Vrouwen kunnen niet sceptisch zijn, niet twijfelen; ze kunnen vertrouwen, ze kunnen geloven, en dat is voor hen iets natuurlijks omdat het allemaal inherent is aan de baarmoeder.

Voor de vrouw kan *religie* een vorm van *liefde* zijn, het kan geen zoeken naar *waarheid* zijn. De uitdrukking ‘op zoek naar de waarheid’ slaat op mannen. Religie kan een wachten op de geliefde zijn, op de minnaar; God kan een zoon zijn, een partner, maar God kan geen waarheid zijn. Dat klinkt zo kaal, zo vlak, zo dood; in het woord ‘waarheid’ lijkt geen leven te zitten. Maar voor een man heeft geen woord meer betekenis dan ‘waarheid’. De man zegt: ‘Waarheid is goddelijk, en als je de waarheid kent, ken je alles.’ En de *methode* die de man volgt is veroveren; de natuur moet veroverd worden.

Door deze verschillen heeft er altijd een probleem bestaan. Boeddha kreeg er ook mee te maken, want de methode van Boeddha was helemaal op de man gericht. Dat kan ook niet anders, want het bedenken van methoden houdt weer agressie in. Wetenschap is agressie, want alle inspanning is erop gericht door te dringen in het mysterie en het op te lossen, op hoe je iets te weten komt. Alle inspanning is erop gericht het heelal van zijn mysterie te ontdoen. Dat betekent *kennis*: we weten het nu, er is geen mysterie meer. Een man heeft geen rust voordat het mysterie is opgelost. Het heelal *moet* zijn mysterie prijsgeven, alles *moet* gekend worden, geen geheim mag een geheim blijven. En daarom bedenken zij, de mannen, al die methoden: Boeddha is een man, Jezus is een man, Zarathoestra is een man, Krishna is een man. Er heeft nooit een vrouw van vergelijkbaar niveau geleefd die methoden heeft bedacht. Er zijn vrouwen geweest die verlicht werden, maar zelfs dan konden ze geen methoden bedenken, zelfs dan volgden zij. Ze kunnen het niet, want het bedenken van methoden, methodologie, vraagt om een agressieve geest. Vrouwen kunnen wachten, ze kunnen eindeloos wachten, hun geduld kent geen grenzen. Dat moet ook wel, want een kind moet je negen maanden dragen. Iedere dag wordt het zwaarder en zwaarder. Je moet zelfs je last liefhebben, en wachten en dromen dat het kind geboren zal worden. En kijk eens naar *een moeder*, een vrouw die op het punt staat moeder te worden; ze wordt mooier, want als ze wacht komt ze tot bloei. Ze krijgt een nieuw soort gratie, er hangt een aura om haar heen omdat ze nu haar hoogtepunt bereikt – de primaire functie waarvoor de natuur haar lichaam bestemd heeft. Als er een kind wordt geboren, wordt niet alleen het kind geboren – dat is een deel ervan – ook de moeder wordt geboren. Vóór die tijd was ze iemands vrouw, een beminde, maar plotseling is dat niet meer zo belangrijk. Er is een kind geboren, er is een nieuw leven bijgekomen: ze wordt moeder. Daarom zijn mannen altijd bang voor kinderen. Eigenlijk houden ze nooit van kinderen omdat een derde partij deel gaat uitmaken van de relatie – die derde partij wordt zelfs het middelpunt. En daarna is de vrouw nooit meer dezelfde, ze is anders. Daarna moet de man als een zoon worden als hij werkelijk liefde wil krijgen, want een vrouw die een kind heeft gekregen kan nooit meer een gewone vrouw worden. Het enige dat je rest is haar zoon te worden. Dat is de enige manier om haar liefde terug te krijgen. Een moeder heeft het hoogtepunt bereikt. Het lijkt alsof de man, de minnaar, alleen maar een middel was om moeder te worden. Voor de man zijn de kinderen niet het doel; de man zoekt een vrouw om te beminnen, een geliefde. Hij moet de kinderen tolereren, ze staan aan de kant van de weg, ze zijn niet het doel waar de weg eindigt. Dit maakt veel verschil als men op weg is naar het goddelijke. De vraag is steeds weer gerezen. Duizenden vrouwen raakten geïnteresseerd in Boeddha en wilden zich op het pad begeven, ze wilden geïnitieerd worden, maar Boeddha verzette zich. De reden was dat de methode in principe op de man gericht was, en het toelaten van vrouwen zou de hele opzet doorkruisen. Maar hij moest toegeven, want hij was een meedogend mens. Omdat de tegenpool nu haar intrede had gedaan, zou alles in een chaos veranderen. En zo gebeurde het ook. Binnen vijfhonderd jaar was het boeddhisme uit India verdwenen. Het kon geen levende kracht blijven, want als er een vrouw binnenkomt, komen er mét haar allerlei problemen binnen. Ze brengt haar vrouwelijkheid mee en de methode is in principe voor mannen bestemd. Als je Boeddha's standpunt kunt begrijpen, lijkt Jezus meer mededogen te hebben. Dan zul je hem geen mannelijke chauvinist vinden – dat was hij ook niet; hij was niet voor mannen en tegen vrouwen. En zijn methode, die *in de kerk* volkomen verloren is gegaan, kan door allebei worden gebruikt. En de man die de vraag stelde, is de man die de kerk heeft gesticht. Petrus is degene die de hele kerk heeft gesticht, het christendom – en natuurlijk moest hij wel de eerste zijn die de vraag te berde bracht. De kerk is tegen vrouwen gebleven; er zijn kloosters waar de monniken geen vrouwen toelaten – de vrouw lijkt de wortel van alle kwaad. Een vreemdeling lijkt altijd slecht omdat je hem niet kunt begrijpen. Als je hem kunt begrijpen is er iets mogelijk. De vrouw blijft een mysterie, en als er eenmaal een vrouw in je leven komt, gaat ze je overheersen. En haar overheersing is zo subtiel dat je je er niet tegen kunt verzetten. Mannen zijn daar altijd bang voor geweest en daarom geven degenen die op zoek zijn naar een geheim in de natuur of in het goddelijke er altijd de voorkeur aan vrouwen te mijden, want komt ze eenmaal, dan gaat ze alles en iedereen domineren. En ze verlangt je volle aandacht; ze vindt het niet prettig als ze concurrentie heeft van het goddelijke, als ze concurrentie heeft van de waarheid.

Petrus zei tot hen – tegen zijn vrienden en de andere discipelen – “Laat Maria ons verlaten, want vrouwen zijn dit leven niet waardig”.

Het was gevaarlijk vrouwen toe te laten – want dan wordt het gebied nevelig, je weet niet welke kant je uitgaat, je weet niet wat er gaat gebeuren. Vrouwen staan voor de man symbool voor het poëtische, het dromerige, het onlogische, het irrationele, het onbewuste. Vrouwen symboliseren het absurde. Mensen die God zoeken, zijn altijd bang geweest, want bij vrouwen weet je het nooit zeker. En het is niet beter als je ze tot reisgenoten maakt – ze zullen problemen scheppen. Hun gedrag is onlogisch, hun gedachtegang is onvoorspelbaar. En dat niet alleen, er bestaat ook altijd een grote kans dat je verliefd wordt, een grote kans dat je je tot hen aangetrokken voelt, een grote kans dat seks zijn intrede doet. En als er eenmaal sprake is van seks, loop je het pad helemaal mis, want dan ga je een andere kant op. Monniken, zoekers, ze zijn altijd bang geweest. En deze Simon Petrus bepaalde de richting voor de komende eeuwen, namelijk dat de zuiverheid van de religie, dat de rationaliteit verloren zou gaan.....

Daarom zei hij: *“Laat Maria ons verlaten...”* En Maria was geen gewone vrouw – ze was de moeder van Christus! Zelfs zij kon niet worden toegelaten *“... want vrouwen zijn dit leven niet waardig”*. Over welk leven heeft hij het? Het leven dat zij zochten, het *eeuwige leven*. Probeer nu te begrijpen waarom vrouwen niet tot dat leven in staat zijn.

De vrouw richt zich helemaal op *de natuur*, ze leeft in de natuur, ze is veel natuurlijker dan de man. Ze is natuurlijker, haar neigingen, haar doelstellingen, zijn natuurlijker. Ze vraagt nooit het onmogelijke, ze vraagt altijd *het mogelijke*. De man heeft iets in zich waardoor hij altijd *het onmogelijke* zoekt, hij is nooit tevreden met het mogelijke – alleen maar een tevreden echtgenoot worden is niets. Een vrouw is al gelukkig als ze een innig tevreden echtgenote is, een moeder; dan is haar leven vervuld.

Er leeft in de man een sterke *rusteloosheid*, en door die rusteloosheid is hij altijd in beweging, is hij altijd op weg ergens heen, altijd geïnteresseerd in wat ver weg is, altijd op reis. Een vrouw is meer geïnteresseerd in haar huis, in haar omgeving; een vrouw is meer geïnteresseerd in de nieuwtjes uit de buurt. Ze maakt zich niet zo druk om wat er in Vietnam gebeurt, dat is zo ver weg, of wat er op Cyprus gebeurt, het is zonder betekenis. En de man denkt dat ze geen belangstelling heeft voor serieuze onderwerpen. maar daar gaat het niet om. Ze voelt zich met zichzelf op haar gemak en daarom heeft ze alleen belangstelling voor haar directe omgeving. De rusteloosheid van de man maakt dat hij op onderzoek uitgaat, dat hij twijfelt. Hij voelt zich niet voldaan voor hij het allerhoogste heeft gevonden. En zelfs dan weet je niet of hij voldaan is of niet, of hij niet opnieuw iets anders gaat onderzoeken. En alle religies hebben gedraaid om wat *veraf* is.

Dus als een vrouw bij Jezus komt, is ze niet op zoek naar God. Nee, dat is zo veraf, dat kan geen betekenis voor haar hebben. Misschien is ze verliefd geworden op Jezus. Jezus trok haar misschien aan. En dat heb ik zelf ook zo gevoeld: als een man bij me komt zegt hij altijd: *“Wat u zegt lijkt me overtuigend en daarom ben ik van u gaan houden.”* Als een vrouw iets zegt doet ze het nooit op dezelfde manier. Ze zegt: *“Ik ben van u gaan houden en daarom lijkt alles wat u zegt me overtuigend.”*

Petrus is terecht bang dat zelfs Maria, de moeder van Jezus, problemen zal veroorzaken. Je beweegt je op onbekend terrein. Je kunt maar beter binnen de grenzen blijven, je aan de definities houden. Houd de vrouwen erbuiten. Je kunt vertrouwen op het mannelijke denken, je weet hoe dat functioneert, je weet van binnenuit hoe dat werkt. De man functioneert vanuit het bewuste en de vrouw functioneert vanuit het onbewuste. Daarom kunnen mannen zich in details verdiepen, maar ze kunnen niet zo diep gaan. Vrouwen kunnen diep doordringen in een enkel, eenvoudig feit. Mannen kunnen kennis verwerven – veel kennis, maar geen innige liefde. Vrouwen kunnen tot innige liefde komen, maar niet tot grote kennis – want kennis is een bewust verschijnsel en liefde is een onbewust verschijnsel.

Alle religies zijn in wezen *tegen vrouwen* gebleven, omdat ze door *mannen* zijn gesticht. Dat zegt verder niets, het is geen waardebevestiging, het komt alleen doordat religies door mannen zijn gesticht. Mannen zijn bang voor vrouwen, ze geven de voorkeur aan een duidelijk afgebakend terrein, ze zien niet graag dat er vrouwen binnenkomen.

Daarom zijn alle religies in de grond van de zaak homoseksueel gebleven, ze zijn niet heteroseksueel. Monniken leven in een homoseksuele samenleving. Als ze al ooit vrouwen hebben toegelaten, dan alleen op het tweede plan; ze mogen niets beslissen, ze mogen slechts de regels volgen. En hun is nooit hetzelfde gewicht toegekend, hetzelfde belang; ze zijn aan de kant gezet, ze hebben een *tweedrang* rol toebedeeld gekregen. Ze mogen non worden, en ze kunnen hun kloosters krijgen, maar ze worden nooit belangrijk, ze worden nooit een doorslaggevende factor.

Omdat Petrus in termen dacht van het scheppen van een gevestigde orde, een kerk, een grote organisatie met volgelingen, zegt Petrus: *“Vrouwen mogen niet toegelaten worden. En we moeten beginnen met de*

moeder van Jezus, want als zij eenmaal toegelaten is en we doen dat omdat ze de moeder van Jezus is, dan komen er andere vrouwen – en dan is de chaos niet meer te overzien.”

Jezus zei: “*Wees niet bang. Ik zal haar leiden, zodat ik haar mannelijk maak.*”

Wat bedoelt hij? Een vrouw mannelijk maken betekent haar onbewuste *bewust maken*, haar innerlijke duisternis in de bewuste geest brengen, zodat het onbewuste verdwijnt en alles bewust wordt.

Mannen moeten niet gaan denken dat ze een hogere positie innemen. Het betekent alleen de innerlijke duisternis van waaruit een vrouw gewoonlijk leeft, van waaruit ze wel moet leven omdat ze meer op *het lichaam* is ingesteld. De natuur heeft haar meer nodig dan de man; de man staat aan de periferie, je kunt buiten hem, je kunt niet buiten de vrouw.

De man is niet zozeer nodig. Daarom vind je in de natuur geen vaders. Overal vind je moeders – bij vogels, vissen en andere dieren, overal zijn moeders – maar geen vaders. Toen de één-man-één-vrouw-relatie ingang vond, kwam de vader op het toneel.

Er kan opnieuw een wereld komen waaruit de vader verdwenen is, dat is mogelijk, want de vader is tegelijk met het privé-eigendom ontstaan. Toen er eenmaal privé-eigendom was, kwam de vader ten tonele. Toen heerste hij niet alleen over zijn privé-eigendom, maar bewaakte hij ook zijn privé-vrouw. Vroeg of laat zal het privé-eigendom verdwijnen. Zodra het privé-eigendom verdwenen is, verdwijnt de vader.

In het Westen doet het verschijnsel zich al voor: er zijn veel vrouwen alleen met hun kinderen, ze hebben zich ontdaan van de vader. Dat zal steeds vaker gebeuren. maar je kunt je niet ontdoen van de moeder, de natuur heeft de moeder meer nodig. Daarom is de moeder een lichamelijker verschijnsel, vrouwen zijn zich meer bewust van hun lichaam dan mannen. Dat is de reden dat ze meer tijd nodig hebben om zich te kleden. Je kunt blijven toeteren op je claxon en ze komen maar niet, ze komen maar niet... Waarom heeft de vrouw zoveel tijd nodig om zich te kleden? Ze is zich bewust van haar lichaam. De man is meer denken, de vrouw is meer lichaam.

Vrouwen zijn *lichamelijker, aardser* – daarom leven ze langer dan mannen, vier jaar langer dan mannen. Vandaar dat er zoveel weduwen zijn.

Als je rusteloos bent, verslindt die rusteloosheid energie. Als je alles goed beschouwt, is de vrouw sterker dan de man: ze leeft langer, ze is minder vaak ziek, ze is gezonder, ze is vitaler, ze kan ziektes beter weerstaan dan de man.

De man leeft vanuit *zijn hoofd*, hij is *verstandelijker*. Daarom worden er meer mannen gek, plegen er meer mannen zelfmoord. Vrouwen zijn niet zo zwak, de man is zwakker omdat het denken niet zo sterk kan zijn als het lichaam. Het denken is heel laat ontstaan, het lichaam heeft een lange ervaring. Maar dit verankerd-zijn in het lichaam wordt een probleem als vrouwen zich op het pad naar God begeven.

In het leven, in het natuurlijke leven, winnen ze het. Maar een *geestelijk* leven gaat in tegen de natuur en gaat erboven uit. Dan wordt hun verankerd-zijn in het lichaam een probleem. Hun hele denken moet bewust worden voordat hun lichaamsverbondenheid hen verlaat, ze zijn er zo diep in geworteld. De man is als een vogel, hij vliegt; en zij zijn als bomen, geworteld.

Een vrouw is een levend lichaam, dus is het pad voor haar langer. Onthoud het verschil: het levende lichaam, het levende denken en de levende geest. Dat zijn de drie niveaus. De vrouw is het levende lichaam, de man het levende denken en boven beide bestaat de levende geest, *atman*. Vanaf het denken is de weg naar de geest korter; vanaf het lichaam moet er een langere weg worden afgelegd. Maar laat je daar op geen enkele manier door ontmoedigen, want in de natuur is alles in evenwicht. Het is moeilijk omdat de afstand groot is, maar in een ander opzicht is het gemakkelijker, want een vrouw is een eenvoudig verschijnsel. De man is erg gecompliceerd en zijn complexiteit schept problemen.

De afstand tussen denken en geest is kleiner, maar de sprong te wagen vanuit het denken is niet gemakkelijk, want het denken blijft twijfel opwekken. Een vrouw kan de sprong gemakkelijk wagen; ze is geworteld in het lichaam, ze is een en al *vertrouwen*. Als een vrouw eenmaal van een man houdt, gaat ze desnoods met hem naar de hel, het kan haar niets schelen. Als ze eenmaal vertrouwen heeft volgt ze hem. Daarom kan een vrouw nooit begrijpen hoe een man haar zo gemakkelijk kan bedriegen, hoe een man zo gemakkelijk ontrouw kan zijn.

Er zijn dus problemen. Omdat het lichaam verder van de ziel afstaat, bestaat er een kloof. Maar er is ook hulp, en wel dat de vrouw gemakkelijk kan springen. Als ze eenmaal van iemand houdt, vertrouwen heeft,

kan ze de sprong wagen. Vrouwen hebben dus niet veel meesters voortgebracht, maar wel geweldige discipelen. En geen man kan aan vrouwen tippen als het om discipelschap gaat, want als ze eenmaal vertrouwen, vertrouwen ze ook echt.

Als je door India reist, zul je jaina-monniken zien en jaina-nonnen. Je moet er eens op letten: jaina-monniken zien er gewoon uit; ze kleden zich anders, maar het zijn gewone zakenmensen. Als je hun kleding verandert en ze op de markt zet, zie je geen enkel verschil. Maar jaina-nonnen zijn anders: ze bezitten een zekere zuiverheid; als ze eenmaal vertrouwen hebben, hebben ze een zekere zuiverheid. Kijk eens naar katholieke nonnen. Ze verschillen van katholieke priesters en monniken. Monniken zijn slim en je kunt er niet achter komen of ze nu werkelijk celibatair zijn of niet. Maar nonnen? Ze zijn celibatair, daar kun je van op aan. Als ze de stap eenmaal zetten, blijven ze erbij.

Er zijn dus moeilijkheden omdat de afstand groot is, maar er zijn ook kwaliteiten aanwezig die behulpzaam zijn omdat de sprong zeker zal plaatsvinden. Als ze eenmaal een besluit nemen, één keer springen, dan weifelen ze niet. Het lichaam kent geen weifeling, alleen het verstand kent weifeling.

Poona, 7 september 1974

Aldus de verschillen tussen mannen en vrouwen zoals Osho ze in 'Het Mosterdzaad' belicht. Hij legt de uitspraken van Jezus uit en vult ze aan vanuit zijn eigen visie.